

maal. Tager man den øverste Klasse af de Embedsmænd, her er Tale om, Generalsklassen, er de lønnede med 8—10,000 Kr. Der er meget faa danske Embedsmænd, som kommer op ved Siden af dem; Højesterets Justitiarius har mere, men i øvrigt vil man, saa vidt jeg kan se, forgæves søge omkring i Rækken af vore almindelige, overordnede Embedsmænd for at komme op paa tilsvarende Lønninger. Amtmænd lønnes med 6—8,000 Kr. og fri Bolig, Højesteretsassessorer lønnes med 7,500—9,500 Kr., altsaa lavere end de, der her er Tale om, og om en Række andre højere Embedsmænd gælder det samme. Med Hensyn til den følgende Klasse, Oberstløjtnanter og Oberster, er Forholdet det, at man her bevæger sig fra 4,500 Kr. til 6,800 Kr. Sammenstillen man dem f. Eks. med Universitetets Professorer, hvilket ikke forekommer mig at være helt unaturligt og i alt Fald ikke at kunne forurette Oberstløjtnanter og Oberster, vil man for disse træffe følgende Lønningssatser: 4,500—6,500 Kr. For Kaptajnsklassens Vedkommende, en af de Klasser, for hvilke Forholdet maa siges at stille sig uheldigst, fordi de paa det Alderstrin og under det Tidspunkt af Livet, paa hvilket de befinder sig, ofte med ret betydelig Familie, er noget vanskeligere stillede end ældre Officerer og helt unge Officerer, er Lønnen 3,000 Kr., stigende til 4,200 Kr. Stiller man deroverfor Adjunkterne, som man maaske med nogen Rimelighed kan sammenstille med Kaptajnsklassen med Hensyn til Uddannelse, Virksomhedens Betydning o. s. v., er deres Lønning 2,400 Kr., stigende til 4,000 Kr. At anstille en Sammenligning med Hensyn til Arbejdet er naturligvis ikke let, jeg tror, at ingen af os vil kunne paa et blot nogenlunde rimeligt Grundlag rejse en Diskussion om, hvem der har mest at bestille, men naar man tager alle de forskellige Grupper, vil man se, at om man end ingenlunde kan sige, at vore Officerer er overdaadigt lønnede, er de i Forhold til den Maade, hvorpaa Embedsmænd i Danmark i det hele taget lønnes, ikke daarligt lønnede.

Forholdet stiller sig noget mere tvivlsomt for Underofficerernes Vedkommende, der er Sammenligningspunkterne noget

vanskeligere at finde. Sammenligner man dem med Civiletaternes Lønningsklasser, kommer det an paa, hvilke Klasser man vil sætte de forskellige Grader af Underofficerer sammen med. Her kan det maaske paastaas, at der er Tilfælde, hvor de militære staar lidt længere nede med Hensyn til Løn end de andre, men heller ikke paa dette Omraade vil der være en saa afgørende Forskel. Jeg ser derfor ikke rettere, end at det vel kan forsvares, at vi, ligesom vi har en nogenlunde ensartet Lønning for militære og civile Embedsmænd, ogsaa har samme Skatteregler for militære Embedsmænd som for civile.

Jeg tror at kunne indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg blot skal tilføje, at naar et af de ærede Medlemmer sagde, at Ministeren ikke havde været villig til Overvejelse af en anden Ordning end denne, er det ikke ganske stemmende med, hvad der har været Tilfældet, og vedblivende vil være Tilfældet. Jeg for mit Vedkommende skal ikke have noget derimod, om man kan finde andre Overgangsformer end den, her er Tale om, Overgangsformer, som man maaske vil finde rimeligere end den her foreslaaede, men det forekommer mig naturligt, at man gennemfører selve det i Lovforslaget nedlagte Princip, at militære Embedsmænd og civile Embedsmænd stilles ens overfor Statens og Kommunens Skattemyndigheder.

Oluf Jensen: Jeg vil blot gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Ministers sidste Udtalelser. Den højtærede Minister kom ind paa Spørgsmaalet om, hvorvidt der her var Tale om et værdifuldt Privilegium. Jeg har sagt, at det var en lovlige Ret, og jeg har citeret den højtærede Ministers Udtalelse om, at det var et værdifuldt Privilegium, det var det Udtryk, den højtærede Minister havde brugt i Folketinget, idet han udtalte: „Det er et værdifuldt Privilegium og har skabt de militære et næsten ideelt Skattely“. Der var der altsaa ikke nogen Tale om andet, der blev kun sagt, at man maatte betragte Bestemmelsen som et værdifuldt Privilegium for de militære. Hvad jeg mener, er, at i denne Forbindelse kan man ikke sige, at det er et værdifuldt Privilegium, naar man ved, at de militære i Virkeligheden